

## Arrest

nr. 295 233 van 9 oktober 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE  
Stanleystraat 62  
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Eerste verzoeker en tweede verzoeker, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op respectievelijk 20 oktober 2019 en 4 juli 2022 België binnen met een paspoort en verzoeken beiden op 6 juli 2022 om internationale bescherming. Op 16 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 21 maart 2023 aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

*U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. In 2001, toen u 19 jaar oud was, verhuisde u naar Venezuela met uw partner Z. (...) en stiefzoon J. (...) om er te werken. In 2008 startte u er een kledingbedrijf op. In oktober 2009 werd u afgeperst door de politie en een week later ook nog eens door militairen omdat u een textielbedrijf had. U had hen niet alles gegeven wat ze vroegen van geld. Niet lang daarna in 2010 kwamen ze achter uw nummer, belden ze u op en bedreigden ze u weer. U, Z. (...) en J. (...) doken allemaal onder en sliepen steeds op andere locaties. U veranderde ook van gsm-nummer en vaste lijn. Na twee maanden ondergedoken te hebben geleefd begon u stilaan terug naar huis te gaan. Hierna werd u niet langer persoonlijk bedreigd of afgeperst. U had enkel nog last van algemene veiligheidsproblemen zoals iedereen. In 2017 beslisten jullie allemaal terug te gaan naar Peru omwille van de crisis en onveiligheid in Venezuela. U had nog eigendommen, een bedrijf en zaken af te handelen in Venezuela en dus bleef u tussen 2017 en 2019 om de zoveel tijd over en weer gaan tussen beide landen. Kort na jullie aankomst in 2017 startte Z. (...) een buurtwinkeltje op. In december 2018 werd dat winkeltje overvallen en ook in maart 2019 gebeurde dat nog eens. Na de tweede overval legde Z. (...) hiervoor een klacht neer. Er werd haar echter gezegd dat indien haar in de daaropvolgende 72 uur niets zou overkomen haar klacht niet ontvankelijk was. Hierna beslisten jullie om het winkeltje van de hand te doen. Daarnaast werd Z. (...) tweemaal op straat overvallen en werd haar gsm afgenomen. U sprak met uw neef die hier in België woonde, vroeg hem hoe het leven hier was en besloot vervolgens om naar België af te reizen. Op 17 oktober 2019 verliet u Peru op legale manier en vloog u via Spanje naar België, waar u dezelfde dag nog aankwam. Ook J. (...) werd tweemaal bestolen. Na de tweede keer, begin april 2022, belden onbekenden hem op en trachtten ze hem af te persen. Vervolgens diende hij een klacht in bij de politie, maar zij deed hier niets mee. Hierna begonnen jullie het papierwerk in orde te brengen om J. (...) ook naar België te laten komen. Op 23 april 2022 verliet hij Peru. Op 6 juli 2022 diende u samen met hem een verzoek om internationale bescherming in.*

*Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u de algemene onveiligheid en criminaliteit.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel Peruviaans paspoort uitgereikt op 1 maart 2019; uw originele Peruviaanse identiteitskaart; uw origineel Venezolaans rijbewijs; een kopie van uw Venezolaanse verblijfskaart; kopies van verschillende visums en verblijfsvergunningen uit oude paspoorten; zelfgeschreven verklaringen met betrekking tot de redenen van uw vertrek uit Venezuela en Peru; en twee foto's van nieuwsberichten op televisie in verband met de onveiligheid en criminaliteit in Peru.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Ondanks uw jarenlange verblijf in Venezuela dient vastgesteld te worden dat u een Peruviaans staatsburger bent en dat u in de twee jaar voor uw vertrek naar Europa terug in Peru woonde. Uw vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade wordt dan ook uit uitsluitend ten aanzien van Peru beoordeeld.*

*Er kan evenwel worden vastgesteld dat u er ten aanzien van Peru niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 17 oktober 2019 in België aankwam (CGVS p. 7-8). U diende uiteindelijk pas op 6 juli 2022 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u de procedure niet kende en van zodra uw stiefzoon hier was samen met hem een verzoek indiende (CGVS p. 8). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij na*

aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw vrees danig op de helling.

U haalde de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru aan als reden van uw vertrek (CGVS, p. 10). Er overkwam u zelf niets in Peru, maar uw partners winkeltje werd tweemaal overvallen. Dit was evenwel omdat dit zich in een onveilige buurt bevond en omdat dit net zoals vele andere winkels een doelwit was voor overvallen. Dit had niets met haar of u persoonlijk te maken (CGVS, p. 10-11). Vervolgens stopte uw partner met het winkeltje. Hierna werd ze tweemaal op straat beroofd. Desondanks verblijft uw partner nog steeds in Peru (CGVS, p. 3), wat de ernst van haar en bijgevolg ook uw vrees wederom doet relativiseren. Ook uw stiefzoon J. (...) zou meermaals beroofd en afgeperst zijn in Peru (CGVS p. 11). Jullie legden echter tegenstrijdige verklaringen af over de berovingen en afpersingen waarmee J. (...) in Peru te maken zou hebben gekregen. Zo verklaarde J. (...) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij sinds eind 2021 beroofd en afgeperst werd (CGVS Vragenlijst J. (...) ingevuld bij de DVZ op 10 augustus 2022, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde hij dat hij sinds begin 2020 gebeld en afgeperst werd (CGVS J. (...), p. 12). Hiermee geconfronteerd ontkende hij de versie van bij de DVZ (CGVS J. (...), p. 15). Daarnaast had J. (...) het bij de DVZ over drie momenten waarop zijn gsm afgenomen werd (CGVS Vragenlijst J. (...), vraag 3.5) terwijl hij op het CGVS sprak over vijf keer dat zijn gsm afgenomen werd (CGVS J. (...), p. 11). Na confrontatie bevestigde hij louter de versie van op het CGVS (CGVS J. (...), p. 15). U daarentegen had het over tweemaal waarbij zijn gsm gestolen werd (CGVS, p. 12). Over hoe zijn gsmnummer steeds achterhaald werd, zijn jullie ook niet eensluidend. U zegt dat dit was omdat hij zijn gsm-nummer wou behouden en zijn belagers hierdoor zijn nummer konden achterhalen (CGVS, p. 13). J. (...) daarentegen zegt dat hij soms veranderde van gsm-nummer en zelfs van gsm, maar dat hij zijn nummer soms wel doorgaf voor werkkwesties en zijn belagers zo zijn nummer steeds konden achterhalen (CGVS J. (...), p. 11-13). Voorgaande bevindingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de persoonlijke criminele confrontaties waarvan J. (...) het slachtoffer zou zijn geworden.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door u en J. (...) aangehaalde problemen met enkele criminelen van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De problemen van J. (...) waren immers uitsluitend te wijten aan het feit dat hij door criminelen afgeperst werd omdat ze dachten dat hij geld had (CGVS J. (...), p. 11). U en J. (...) verklaarden uitdrukkelijk noch met de Peruviaanse autoriteiten, noch met andere medeburgers (behalve die enkele criminelen) problemen gehad te hebben (CGVS Vragenlijst Ronald en CGVS Vragenlijst J. (...), vraag 3.7).

Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, uw partner en J. (...) voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit hebben u en J. (...) evenwel niet aangetoond. Voor wat de overvallen op haar winkeltje betreft, deed uw partner na de tweede overval een aangifte bij de politie. Het is vooreerst geenszins aannemelijk dat de politie zou zeggen dat een klacht pas ontvankelijk is wanneer er in de volgende 72u iets zou gebeuren met Z. (...). Wat er ook van zij, noch u noch zij heeft die aangifte bij de politie nadien nog opgevolgd (CGVS, p.11). J. (...) op zijn beurt ging nooit naar de politie omwille van de diefstallen of afpersingen tot hij op 17 of 18 april 2022 voor het laatst afgeperst werd, en dit omdat volgens hem de politie toch niets doet (CGVS J. (...), p. 14). Nochtans is het de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen zijn/haar belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan geen onderzoek voeren om bewijzen te verzamelen tegen die

*belagers, zelfs al heeft men geen informatie over hen, en tegen hen vanzelfsprekend ook niet optreden. Wat betreft de aangifte die J. (...) wel deed, is het niet aannemelijk dat, hoewel J. (...) gezegd zou hebben dat hij een idee had van wie de mensen waren die verantwoordelijk waren voor deze afpersingen (CGVS J. (...), p. 14-15), dit nergens in de door hem neergelegde aangifte terug te vinden is. Bovendien is het weinig aannemelijk dat de politie zijn verklaringen ter zake niet zou aanvaarden en opnemen enkel en alleen omdat J. (...) er geen bewijs van had (CGVS J. (...), p. 14). Het is immers niet aan de politie om te bepalen wat er wel en niet aangenomen kan worden en wat wel of geen bewijswaarde heeft. Het is aan een onderzoeksrechter binnen het kader van een juridisch onderzoek om dit te bepalen. Wat er ook van zij, J. (...) heeft op geen enkel moment zijn aangifte nog verder opgevolgd. Hij vertrok immers luttele dagen nadat hij deze aangifte gedaan had en keek hier verder niet meer naar om (CGVS J. (...), p. 15). Zijn uitspraak dat de politie er niets mee deed (CGVS J. (...), p. 14-15) wordt dan ook op geen enkele manier hard gemaakt en is niet meer dan een (blote) bewering.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruviaanse politie, in tegenstelling tot uw beweringen dat ze meestal niet helpt, haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruviaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.*

*Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u en J. (...) niet alle redelijkerwijze van jullie te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat jullie aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor jullie de enige overgebleven uitweg was.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.*

*Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De documenten die u neerlegde betreffen slechts enkele incidenten van criminele aard en zijn niet van die aard dat ze een situatie schetsen van verregaand willekeurig geweld.*

*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.*

*De door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie veranderen. Uw identiteit, nationaliteit en langdurig verblijf in Venezuela staan hier niet ter discussie. Uw zelfgeschreven verklaringen betreffen een herhaling van wat u op het CGVS verklaarde, niets meer. De door u neergelegde nieuwsberichten kwamen hierboven reeds aan bod.*

*Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw stiefzoon J. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

*De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de stiefzoon van eerste verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:*

### *“A. Feitenrelaas*

*U bent afkomstig uit Caracas in Venezuela en beschikt over zowel de Venezolaanse als de Peruviaanse nationaliteit. U groeide op in Venezuela met uw moeder en stiefvader R. (...) die beiden afkomstig zijn uit Peru. In 2010 moest u af en toe verhuizen omdat uw moeder en stiefvader afgeperst en bedreigd werden. Nadat Chavez stierf en Maduro aan de macht kwam, waren er veel protesten, was er een voedseltekort, weinig werk, groeide de onveiligheid en ontstond er een algemene crisis in Venezuela. U werd enkele malen beroofd omwille van het bijhebben van een gsm. Omdat uw ouders afkomstig zijn uit Peru, besloten zij terug te keren en daar opnieuw te beginnen. In december 2018 verhuisde u samen met hen naar Lima in Peru. U studeerde voor barman en werkte in de horeca terwijl uw ouders een buurtwinkeltje openden. Er vond tweemaal een gewapende overval plaats op dat winkeltje waarna uw moeder ermee stopte. Uw stiefvader verliet Peru in 2019 omwille van de algemene onveiligheid. U werd ook vijfmaal beroofd op straat waarbij men steeds uw gsm afnam. Begin 2020 werd u voor het eerst opgebeld door personen met een Venezolaans accent die geld van u probeerden te verkrijgen. Nog voordat ze iets meer dan dat konden zeggen hing u op. U werd vijftien tot twintig keer opgebeld door een vijftal verschillende personen en kreeg ook berichten van hen. Ook vrienden van u werden op dezelfde manier gecontacteerd. U vermoedt dat het personen in uw wijk waren die ervan uitgingen dat u geld had. U hing steeds op en blokkeerde deze nummers. Hoewel u soms van nummer of gsm veranderde, kwamen ze steeds uw nieuwe gsm-nummer te weten. Op 17 of 18 april 2022 werd u nogmaals gecontacteerd door mensen die geld van u wilden aftroggelen. Ditmaal hadden ze een Colombiaans accent. U was het zo beu dat u deze keer besloot wel een aangifte te doen bij de politie. U vertelde de politie dat er mensen van uw wijk achter zaten, maar de politie deed niets met deze aangifte. Op 23 april 2022 verliet u Peru op legale manier en u kwam aan in België op 24 april 2022. Op 6 juli 2022 diende u samen met uw stiefvader een verzoek om internationale bescherming in.*

*Bij een eventuele terugkeer naar Venezuela vreest u de algemene situatie en bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u naast de algemene veiligheidssituatie ook de personen die u afpersten en bedreigden.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel Peruviaans paspoort uitgereikt op 22 april 2022; uw originele geboorteakte; een kopie*

van een aangifte bij de politie op 20 april 2022 met betrekking tot de afpersingen waar u mee te maken kreeg; kopies van drie certificaten waaruit blijkt dat u cursussen hebt gevolgd om als barman te kunnen werken; en zelfgeschreven verklaringen met betrekking tot de redenen van uw vertrek uit Venezuela en Peru.

## *B. Motivering*

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld op basis van uw vrees ten aanzien van uw land(en) van nationaliteit. U heeft de Peruviaanse en de Venezolaanse nationaliteit (CGVS, p. 3).

Wat betreft de beoordeling ten opzichte van Peru, waar u de laatste jaren voor uw komst naar België woonde en werkte en waar uw moeder op heden nog steeds woont, blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven steunt die ter zake door uw stiefvader, R. M. R. (...), werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"(...)"

Derhalve kan ook ten aanzien van u, voor wat betreft Peru, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het feit dat u uw vrees voor terugkeer naar Peru niet aannemelijk kan maken in de zin van de Vluchtelingenconventie of in de zin van subsidiaire bescherming, is er geen nood aan het formuleren van een beoordeling ten aanzien van Venezuela, het land van uw tweede nationaliteit.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande bevindingen. Uw identiteit, nationaliteiten en professionele activiteiten staan niet ter discussie. De aangifte bij de politie werd reeds besproken. In uw zelfgeschreven verklaringen herhaalt u uw verklaringen afgelegd op het CGVS, niets meer.

## *C. Conclusie*

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, c), 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de motiveringsplicht en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Zij stellen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3. van de Kwalificatierichtlijn, die zij citeren.

Vervolgens stellen zij zich niet te kunnen vinden in de motivering van de bestreden beslissingen wat betreft de laattijdige indiening van het verzoek van eerste verzoeker. Zij stellen hierover het volgende:

*“Het CGVS neemt het 1<sup>ste</sup> verzoekende partij kwalijk dat hij na enkele jaren verblijf in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.*

*Het CGVS insinueert dat dit een vrije keuze zou zijn geweest van 1<sup>ste</sup> verzoekende partij doch dit was niet het geval, wat ook kan geconcludeerd worden op basis van de verklaringen van 1<sup>ste</sup> verzoekende partij.*

*Hij verklaart duidelijk waarom dit niet was ingediend gedurende deze jaren.*

*Hij wist immers niet dat hij hiervoor in aanmerking kwam en verklaart tevens dat er een verzoek om internationale bescherming werd ingediend zodra zijn stiefzoon, zijnde 2<sup>de</sup> verzoekende partij, in België was aangekomen*

*Iets wat 1<sup>ste</sup> verzoekende partij niet weet, kan verzoekende partij dan ook niet doen.*

*Dit kan deze dan ook niet kwalijk genomen worden.*

*Naderhand bekomt 1<sup>ste</sup> verzoekende partij de juiste info omtrent diens mogelijkheden en heeft hij samen met 2<sup>de</sup> verzoekende partij de nodige stappen gezet.*

*Verzoekende partijen treffen aldus geen enkele schuld wegens het niet eerder te hebben indienen van een verzoek om internationale bescherming, zeker 2<sup>de</sup> verzoekende partij niet gezien deze veel later is toegekomen in België dan 1<sup>ste</sup> verzoekende partij.*

*De argumentatie in de beslissing van 1<sup>ste</sup> verzoekende partij kan dan ook niet zomaar doorgetrokken worden naar het dossier en de situatie van 2<sup>de</sup> verzoekende partij.*

*Het CGVS heeft de juiste context van de verklaringen van 1<sup>ste</sup> verzoekende partij en 2<sup>de</sup> verzoekende partij uit het oog verloren en aan deze een onjuiste interpretatie gegeven.*

*De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.”*

Ook in de motivering van de bestreden beslissingen over de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru kunnen verzoekers zich niet vinden, wat zij als volgt toelichten:

*“Hoe uiteindelijk de belagers het gsm-nummer konden achterhalen is giswerk voor verzoekende partijen.*

*Verzoekende partijen behoren immers niet tot de belagers en verzoekende partijen zijn niet degenen die het gsm-nummer dienden te achterhalen.*

*Dat op dit vlak dan de verklaringen niet overeenstemmen, is vanzelfsprekend.*

*Het is onredelijk van het CGVS om te verwachten dat verzoekende partijen hierop het antwoord zouden kunnen vinden.*

*Het is dan ook onredelijk van het CGVS om deze motivatie te gebruiken om de weigeringsbeslissingen te motiveren.*

*De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.”*

Wat betreft de zogenaamd zuiver gemeenrechtelijk aard van hun problemen en de onvoldoende bescherming van de overheid, laten verzoekers het volgende gelden:

*“Verzoekende partijen zijn van oordeel dat de problemen niet enkel van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn.*

*Verzoekende partijen zijn duidelijk.*

*Er is een onveilige situatie en de criminelen hebben het voor het zeggen en hiertegen kan de overheid niet voldoende bescherming bieden.*

*Verzoekende partijen kunnen geen beroep doen op de Peruaanse overheidsbescherming wegens de onmogelijkheid om dit aan te pakken maar tevens vanwege de corruptie die er heerst.*

*Het betreft aldus geen probleem van een zogenaamde zuiver gemeenrechtelijk aard.*

*\**

*Het CGVS erkent bovendien zelf dat het Peruaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent en dat het Peruaanse systeem kampt met corruptie doch de situatie wordt door het CGVS rooskleuriger voorgesteld dan deze in werkelijkheid is.*

*Verzoekende partij hebben gewoond in Peru en hebben vastgesteld dat er in Peru sprake is van een ernstig systematisch falen van en van een structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming.*

*De werkelijkheid is helaas anders dan deze op papier.*

*\**

*Het is ook niet dat er helemaal niets werd ondernomen.*

*De partner van 1<sup>ste</sup> verzoekende partij heeft klacht ingediend bij de politie doch het antwoord dat men kreeg van de politie is het bewijs dat de bescherming ontoereikend is.*

*Ze kreeg te horen dat er een période van 72 uur moest afgewacht worden en als er haar dan niets zou overkomen, dat de klacht dan onontvankelijk is.*

*Eerste verzoekende partij maakte duidelijk dat de politie het gezin onbeschermd aan het lot overliet.*

*Verzoekende partijen verwijzen naar p. 11 van de verklaring van eerste verzoekende partij:*

*(...)*

*Minstens dient het bovenstaande beschouwd te worden als een begin van bewijs.*

*De motivatie van het CG VS kan dan ook niet worden weerhouden."*

Ten slotte laten verzoekers nog gelden dat het CGVS op het vlak van de subsidiaire bescherming de bestreden beslissingen onvoldoende heeft gemotiveerd. Zij betogen als volgt:

*"Verzoekende partijen stellen immers vast dat de situatie in Peru allesbehalve stabiel is.*

*De president werd er nog maar recent afgezet.*

*Onrust en protesten beheersten het land en blijft zich ook doorzetten in 2023.*

*Corruptie blijft doorzetten.*

*Noodtoestanden werden zelfs afgekondigd.*

*Verzoekende partij verwijzen onder andere naar volgende info:*

- *Onrust in Peru wordt explosief: 'Er is hier al jaren een politieke crisis', van 17.12.2022, via <https://nos.nl/artikel/2456705-onrust-in-peru-wordt-explosief-er-is-hier-al-jaren-een-politieke-crisis>, geraadpleegd op 20.04.2023*

- *Politieke chaos in Peru, van 19.12.2022, via <https://vrede.be/nl/nieuws/politieke-chaos-peru>, geraadpleegd op 20.04.2023*

- *Is Peru's Political Risk Outlook Starting To Improve?, 24.02.2023, via <https://www.forbes.com/sites/nathanielparishflannery/2023/02/24/is-perus-political-risk-outlook-starting-to-improve/>, geraadpleegd op 20.04.2023*

*"(...)"*

*De motivatie van het CGVS op dit punt kan dan ook niet worden weerhouden.*

*Een verder onderzoek is minstens aangewezen."*

## 2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren verzoekers de schending aan van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepaling geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze voormeld artikel, dat betrekking heeft op de bevoegdheid van het CGVS, *in casu* geschonden zou zijn.

2.3.1.2. Aangaande de verwijzing van verzoekers naar artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekers tonen dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kunnen dan ook de schending van artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.



### 2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

*In casu* wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat eerste verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij er ten aanzien van Peru niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, nu (i) zijn houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, (ii) het gegeven dat het winkeltje van zijn partner tweemaal werd overvallen niets met haar of hem persoonlijk te maken had en zijn partner vervolgens met het winkeltje stopte, (iii) zijn partner, ondanks dat zij tweemaal op straat beroofd werd, nog steeds in Peru verblijft, (iv) de geloofwaardigheid van de persoonlijke criminele confrontaties waarvan tweede verzoeker het slachtoffer zou zijn geworden ondermijnd wordt door de bevindingen dat hij en tweede verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegden over de berovingen en afpersingen waarmee tweede verzoeker in Peru te maken zou hebben gekregen en deze problemen hoe dan ook van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, (v) hij en tweede verzoeker niet alle redelijkerwijze van hen te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en zij aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hen de enige overgebleven uitweg was, (vi) er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en (vii) de door hem neergelegde documenten niets aan deze argumentatie kunnen veranderen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat (i) uit zijn opeenvolgende verklaringen blijkt dat het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoeker op dezelfde motieven steunt die ter zake door zijn stiefvader, *in casu* eerste verzoeker, werden uiteengezet en dat in het kader van het verzoek van eerste verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen en wordt besloten dat ook ten aanzien van tweede verzoeker, voor wat betreft Peru, niet besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, dat (ii) gelet op het feit dat tweede verzoeker zijn vrees voor terugkeer naar Peru niet aannemelijk kan maken, er geen nood is aan het formuleren van een beoordeling ten aanzien van Venezuela, het land van zijn tweede nationaliteit, en dat (iii) de door tweede verzoeker neergelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op de voorgaande bevindingen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Zij voeren aan dat de bestreden beslissingen onvoldoende gemotiveerd zijn op het vlak van de subsidiaire bescherming, doch laten na te verduidelijken in welk opzicht de motieven van de bestreden beslissingen die hierop betrekking hebben niet voldoende zouden zijn en waarover nog meer gemotiveerd diende te worden. Voor het overige blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

### 2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Verzoekers verklaren bij terugkeer naar hun land van nationaliteit, Peru, de algemene onveiligheid en criminaliteit te vrezen. Eerste verzoeker verklaart dat het buurtwinkeltje dat zijn partner in 2017 startte in december 2018 en in maart 2019 overvallen werd. Na de tweede overval zou zijn partner hiervoor een klacht hebben neergelegd, maar er zou haar gezegd zijn dat indien haar in de daaropvolgende 72 uur niets zou overkomen haar klacht niet ontvankelijk was. Daarnaast zou de partner van eerste verzoeker tweemaal op straat zijn overvallen. Op 17 oktober 2019 zou eerste verzoeker Peru op legale manier verlaten hebben en naar België zijn gekomen. Tweede verzoeker, de stiefzoon van eerste verzoeker, zou ook tweemaal bestolen zijn. Na de tweede keer, begin april 2022, zouden onbekenden hem hebben opgebeld en getracht hebben om hem af te persen. Hij zou een klacht hebben ingediend bij de politie, maar die zou daar niets mee gedaan hebben. Op 23 april 2022 zou ook tweede verzoeker Peru verlaten hebben.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Daargelaten de vraag of verzoekers de door hen aangehaalde problemen en vrees aannemelijk hebben gemaakt, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissingen op goede gronden wordt gemotiveerd dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij (en de partner van eerste verzoeker) voor de door verzoekers aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Dit wordt in de eerste bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker als volgt toegelicht:

*“Voor wat de overvallen op haar winkeltje betreft, deed uw partner na de tweede overval een aangifte bij de politie. Het is vooreerst geenszins aannemelijk dat de politie zou zeggen dat een klacht pas ontvankelijk is wanneer er in de volgende 72u iets zou gebeuren met Z. (...). Wat er ook van zij, noch u noch zij heeft die aangifte bij de politie nadien nog opgevolgd (CGVS, p.11). J. (...) op zijn beurt ging nooit naar de politie omwille van de diefstallen of afpersingen tot hij op 17 of 18 april 2022 voor het laatst afgeperst werd, en dit omdat volgens hem de politie toch niets doet (CGVS J. (...), p. 14). Nochtans is het de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen zijn/haar belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan geen onderzoek voeren om bewijzen te verzamelen tegen die belagers, zelfs al heeft men geen informatie over hen, en tegen hen vanzelfsprekend ook niet optreden. Wat betreft de aangifte die J. (...) wel deed, is het niet aannemelijk dat, hoewel J. (...) gezegd zou hebben dat hij een idee had van wie de mensen waren die verantwoordelijk waren voor deze afpersingen (CGVS J. (...), p. 14-15), dit nergens in de door hem neergelegde aangifte terug te vinden is. Bovendien is het weinig aannemelijk dat de politie zijn verklaringen ter zake niet zou aanvaarden en opnemen enkel en alleen omdat J. (...) er geen bewijs van had (CGVS J. (...), p. 14). Het is immers niet aan de politie om te bepalen wat er wel en niet aangenomen kan worden en wat wel of geen bewijswaarde heeft. Het is aan een onderzoeksrechter binnen het kader van een juridisch onderzoek om dit te bepalen. Wat er ook van zij, J. (...) heeft op geen enkel moment zijn aangifte nog verder opgevolgd. Hij vertrok immers luttele dagen nadat hij deze aangifte gedaan had en keek hier verder niet meer naar om (CGVS J. (...), p. 15). Zijn uitspraak dat de politie er niets mee deed (CGVS J. (...), p. 14-15) wordt dan ook op geen enkele manier hard gemaakt en is niet meer dan een (blote) bewering.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruviaanse politie, in tegenstelling tot uw beweringen dat ze meestal niet helpt, haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruviaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.*

*Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u en J. (...) niet alle redelijkerwijze van jullie te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat jullie aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor jullie de enige overgebleven uitweg was."*

Verzoekers tonen het tegendeel niet aan. In het middel beperken zij zich immers tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom zij menen dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Door er louter op te wijzen dat het Peruaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent en kampt met corruptie en dat dit ook wordt erkend door het CGVS, weerleggen verzoekers niet dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Peruaanse politie haar politietaken naar behoren vervult en dat in geval dit in een particulier geval niet zou zijn, stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dat zij *"hebben vastgesteld dat er in Peru sprake is van een ernstig systematisch falen van en van een structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming"*, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die niet kan blijken uit hun verklaringen, noch uit de landeninformatie in de administratieve dossiers. Dat de werkelijkheid anders zou zijn dan deze op papier wordt allerminst concreet aangetoond.

Waar verzoekers nog betogen dat de partner van eerste verzoeker klacht heeft ingediend bij de politie en dat het antwoord van de politie het bewijs is dat de bescherming ontoereikend is, beperken zij zich tot een herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen daarover, met name dat het geenszins aannemelijk is dat de politie zou zeggen dat een klacht pas ontvankelijk is wanneer er in de volgende 72 uren iets zou gebeuren met de partner van eerste verzoeker, te ontcrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

Aldus slagen verzoekers er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontcrachten.

Gelet op wat voorafgaat, tonen verzoekers niet aan dat in hun geval, indien zij in Peru geconfronteerd zouden worden met de algemene onveiligheid en criminaliteit, geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Peru beschikbaar zou zijn noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben.

De documenten die verzoekers in de loop van de administratieve procedure hebben voorgelegd (administratief dossier (hierna: adm. doss.) eerste verzoeker, stuk 5, map met 'documenten'; adm. doss. tweede verzoeker, stuk 5, map met 'documenten'), hebben betrekking op hun identiteit of op enkele incidenten van criminele aard in Peru, of betreffen slechts een herhaling van hun eigen verklaringen. Geen van deze stukken kan afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers niet aantonen dat er in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Peru beschikbaar zou zijn noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben indien zij in Peru geconfronteerd zouden worden met de algemene onveiligheid en criminaliteit.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De kritiek die verzoekers uiten op de overwegingen uit de bestreden beslissingen dat (i) de houding van eerste verzoeker niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, dat (ii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegden over de berovingen en afpersingen waarmee tweede verzoeker in Peru te maken zou hebben gekregen en dat deze problemen hoe dan ook van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, is gericht tegen overtuigende motieven. De kritiek van verzoekers hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken daar de voorgaande bevindingen voldoende determinerend zijn om de bestreden beslissingen te schragen.

#### 2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt in de eerste bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker als volgt gemotiveerd:

*“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.*

*Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De documenten die u neerlegde betreffen slechts enkele incidenten van criminele aard en zijn niet van die aard dat ze een situatie schetsen van verregaand willekeurig geweld.”*

De informatie waaraan verzoekers in hun verzoekschrift refereren, vermag hierop geen ander licht te werpen. Hoewel hieruit kan blijken dat er sinds december 2022 vaak protesten plaatsvinden in Peru, blijkt uit deze informatie niet dat er in Peru actueel een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aan de gang is waarbij er voor burgers in Peru een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven als gevolg van willekeurig geweld.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid om hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en konden zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-

commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of het proportionaliteitsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN